

ening med visse andre arter kan blive farligt. Fra afskiberside finder man, at reglen er overflødig, og at reglen i hvert fald ikke må fortolkes i skærpende retning i forhold til allerede eksisterende pligter for afsenderen.

Afsenderen må i medfør af udkastets § 260 betale fragt til trods for, at godset ikke findes i behold, når dette skyldes, at afsenderen ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til nærværende paragraf.

Til § 258. Gods, som kræver særlig omhu

Bestemmelsen, som savner modstykke i Haag-Visby og Hamburg-reglerne, svarer til § 93, stk. 1, i den gældende sølov.

Forskriften om pligt til at give oplysning, når gods kræver særlig omhu, begrundes udfra en formodning om, at afsenderen er den, som bedst kender til godset og det særlige krav på omhu, som kan forekomme. Hvad der skal opfattes som særlig omhu må afgøres fra tilfælde til tilfælde. Det er givet, at man af en kommerciel transportør må kunne kræve et ganske omfattende varekundskab. Det vil derfor kunne få bevismæssig betydning, såfremt en transportør har større kundskab om, hvorledes godset skal transporteres, end afsenderen.

Underretning om, at gods kræver særlig omhu, skal på samme måde som ved farligt gods gives til den transportør eller undertransportør, til hvilken afsenderen leverer godset. Om indholdet af udtrykket »i god tid« kan henvises til, hvad der er anført under udkastets § 257. Underretning må således gives så lang tid i forvejen, at der er praktisk mulighed for at tage de forholdsregler, som er nødvendige i anledning af godsets særlige beskaffenhed.

Mærkning af godset skal ske, når der er behov derfor. Bestemmelsen om mærkningspligt er udformet med henblik på så vidt muligt at elimiere risikoen for sammenblanding af gods, som kræver særlig omhu med gods, som ikke gør det.

I visse tilfælde er det dog klart, at der ikke foreligger noget behov for mærkning, f.eks. når en transportør tager imod normale køle- og fryselaster.

Lever afsenderen ikke op til sin pligt til at give forskrifter om behandlingen af godset el-

ler mærke godset, kan det indebære en lempelse af transportørens erstatningsansvar. I medfør af udkastets § 275, stk. 1, er transportøren ikke ansvarlig, dersom han kan henvise til, at hverken fejl eller forsømmelse af ham selv eller nogen, han svarer for, har forårsaget eller medvirket til skaden.

Udvalget har ikke anset det for nødvendigt at opretholde den særlige bestemmelse om penge, værdipapirer og kostbarheder, som i dag findes i § 93, stk. 2, i den gældende sølov. Nogen egentlig forskel fra, hvad der gælder nu, er ikke hensigten. Eftersom transport af den slags, som der her er tale om, sædvanligvis sker under iagttagelse af sådanne forsigtighedsforskrifter som overvågning eller placering i et afsikret rum i skibet, må der under alle omstændigheder foreligge en pligt for afsenderen til at oplyse transportøren om godsets art, således at særlige foranstaltninger kan træffes.

Til § 259. Kvittering for modtagelse af godset

En bestemmelse om udfærdigelse af kvittering for godset findes i dag i § 94 i søloven, men savnes i Haag-Visby- og Hamburg-reglerne. § 94 i den gældende sølov angår især de såkaldte styrmandskvitteringer eller lignende modtagelsesdokumenter, som udfærdiges af skibsføreren eller styrmanden ved godsets modtagelse. I moderne liniefart er det dog det sædvanlige, at en selvstændig terminaloperatør er bemyndiget til at udfærdige kvittering for modtaget last, en såkaldt terminalkvittering. Det er denne situation, stk. 1 først og fremmest omhandler. At transportøren kan bemyndige en anden til i sit sted at undertegne en kvittering for modtagelse af gods følger af de sædvanlige fuldmagtsregler. Bestemmelsen omfatter såvel den transportør, som har afsluttet transportaftalen, som en undertransportør.

Kvittering behøver blot udfærdiges, hvis den, der leverer godset, anmoder om det. Bestemmelsen må anses som en ordensregel, der gælder, når ikke andet er aftalt. En kvittering af denne slags har til forskel fra eksempelvis konnossement kun funktion som bevis for, at man har taget imod en vis type og mængde gods. Nogen særskilt sanktion for det tilfælde,